

מ"ת 53976/05/19 - הילאל עמאר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 53976-05-19 ישראל נ' עמאר
תיק חיצוני: 196044/2019

בפני	כבוד השופטת רננה גלפז מוקדי
מבקש	הילאל עמאר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר שעניינה תנאי שחרור.

נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק, אימים וניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, בכך שירה לעבר המתלונן ירייה אחת ולאחר מכן איים עליו, כשהוא מכוון לעברו את האקדח, "אם תתקרב אלי אני אירה לך בראש". הירי גרם להתקהלות ברחוב, אז נמלט המשיב מן המקום.

המבקש כפר בכתב האישום והראיות בתיק נשמעות. טרם הסתיימה פרשת התביעה, אף כי המתלונן כבר העיד.

תסקיר שירות מבחן ראשון בעניינו של המבקש הוגש ביום 25.6.19 ממנו עלה כי למבקש דפוסים אימפולסיביים ותוקפניים וקושי להתמודד עם מצבים הנחווים על ידו כמאיימים. שירות המבחן שוחח גם עם המתלונן והעריך את רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב כבינונית עד גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק מצידו. שירות המבחן בחן אז את הוריו של המבקש לצורך האפשרות כי ישמשו מפקחים עליו ומצא כי אינם מתאימים.

חלופה נוספת נבדקה אך גם היא לא נמצאה מתאימה וכך גם חלופה שלישית.

במצב דברים זה, לאור התרשמות בית המשפט כי אין בידי המבקש להציע חלופה ראויה ונוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נעצר המבקש, ביום 18.7.19, עד תום ההליכים.

לא חלפו שבועיים ימים והמבקש הגיש בקשה לעיון חוזר ובה הציע חלופה אחרת. חלופה זו נבדקה אך נדחתה בהחלט מותב אחר. ערר שהוגש לבית המשפט העליון התקבל ובהתאם להחלטה מיום 20.8.19, הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בתאריך 2.1.20 פנה המבקש בבקשה לשחררו לחלופת מעצר ולהסרת הפיקוח האלקטרוני וזאת לצורך יציאה לעבודה. שירות המבחן בחן את המבוקש ולאחר שהתרשם כי המבקש חווה הרתעה וכי הסיכון הנשקף ממנו פחת,

המליץ להסיר את הפיקוח האלקטרוני אולם לא המליץ על יציאה לעבודה בהעדר פיקוח ראוי.

בהחלטה מיום 30.1.20 דחיתי את הבקשה ליציאה לעבודה והוריתי כי המבקש יוותר באותם התנאים של פיקוח אלקטרוני. ערר על החלטה זו - נדחה.

בעקבות בקשה נוספת של המבקש, הורה ביום 26.4.20 מותב אחר, על הסרת הפיקוח האלקטרוני אך הותיר את המבקש במקום החלופה בה שהה בפיקוח אלקטרוני, בניגוד לבקשתו לאפשר לו לשוב לבית הוריו.

בקשה נוספת הוגשה בחודש יולי 20 ובה עתר המבקש, פעם נוספת, להשיבו לבית הוריו ולאפשר לו לצאת לעבודה עם אביו. גם בקשה זו ראיתי לדחות והנימוקים בגוף ההחלטה.

קעת מונחת בפניי בקשה להשבת המבקש לבית הוריו - כחלופת מעצר. המבקש אנו עומד עוד על בקשתו לצאת לעבודה, בין היתר, מן הטעמים שהובאו בהחלטה קודמת.

שירות המבחן נדרש גם הפעם לבקשה והגיש תסקיר. בתסקיר נכתב כי המבקש מתוסכל מהיותו נטל על דודתו, בביתה הוא שוהה במסגרת חלופת המעצר, הוא חש כי הוא משלם מחיר אישי ומשפחתי גבוה וחווה את התקופה הזו כמשמעותית ומרתיעה. שירות המבחן התרשם כי הפנים את החומרה שבמעשיו. אציין בהקשר זה, כי המבקש לא עבר טיפול כלשהו לכל אורך התקופה, אלא המדובר בתובנות, כך לפי עורך התסקיר, שקיבל בשל חלופת הזמן והמגבלות בהן הושם. שירות המבחן שוחח עם הוריו, אותם מצא בעבר כלא מתאימים לפיקוח, והתרשם הפעם כי האב מסוגל לפקח על בנו, בשונה מן האם אשר גם הפעם לא נתפסה כמי שמסוגלת לשים גבולות לבנה. המתלונן הביע עמדתו בפני עורך התסקיר והתנגד להשבת המבקש לביתו, זאת לאור קרבת מקום מגוריהם וחששו כי הדבר יצית את הלהבות שוב וכי הוא עלול לסכנו, עם זאת, אישר כי בתנאים הנוכחיים אינו חש פחד או חוסר בטחון ולא היה איום כלשהו מצד המבקש כלפיו.

שירות המבחן סיכם את התסקיר בהתלבטות אשר בסופו של דבר, הובילה אותו שלא להמליץ על החזרתו של המבקש לבית הוריו בנצרת. תחת זאת, המליץ שירות המבחן לאפשר לאבי המבקש לפקח עליו ולהתיר יציאות נוספות במהלך היום.

בדיון, חרף המלצות התסקיר כאמור, עמד המבקש על בקשתו במלואה, היינו, השבתו לבית הוריו כחלופת מעצר, בפיקוח אביו והמפקחים שכבר אושרו. ב"כ המבקש הדגיש את הפחתת המסוכנות, את העובדה שעדות המתלונן כבר נשמעה ולא ניכר היה כי הוא חושש מן המבקש במהלך עדותו, ומנגד, את פרק הזמן שעוד צפוי ההליך להימשך ופרק הזמן שכבר חלף, כאשר התרשמות שירות המבחן היא כי מסוכנות המבקש פחתה.

המשיבה מתנגדת לבקשה בטענה כי למרות ששמיעת התיק מתקדמת, נותרו עדים נוספים מסביבת מגוריהם של המבקש והמתלונן. ב"כ המשיבה הדגישה את המסוכנות ואת החשש הטבעי של המתלונן אשר על פי כתב האישום כבר אויים ונורו לעברו יריות על ידי המבקש. לשיטת המשיבה, אין מקום להעברת המבקש לבית שהוא בקרבת המתלונן וכך גם המליץ שירות המבחן.

אחר ששבתתי ובחנתי את שלל ההחלטות אשר ניתנו בענייניו של המבקש ואת התסקירים אשר בחנו מעת לעת את בקשותיו ואת מצבו, מצאתי לדחות את הבקשה אך להקל במידת מה, במסגרת שהתווה שירות המבחן, את תנאי החלופה.

אכן, לא נרשמו לחובת המבקש הפרות ולא נפתחו לו תיקים פליליים חדשים בתקופת המעצר והחלופות למעצר. לכך יש להוסיף את חלוף הזמן מאז נעצר ומאד הוגש נגדו כתב האישום.

ואולם, לא בכל מקרה חלוף הזמן יוביל לנגיסה שיטתית בתנאי המעצר או החלופה, או להקלה עקבית בהם. אני סבורה כי במקרה כאן, כאשר מיוחסות למבקש עבירות כה חמורות ומסכנות חיים, כאשר המבקש מתגורר בסמיכות רבה לבית המתלון וההליך המשפטי טרם הסתיים, לא יהיה זה נכון להשיב את המתלון לבית הוריו.

איני מקלה ראש בהתרשמות שירות המבחן בדבר הפחתה במסוכנות המבקש, גם אם המדובר בהתרשמות משיחות בודדות עימו ולא מהליך טיפולי, אולם אני סבורה כי הטעמים אשר הובילו להרחקתו של המבקש מסביבת מגוריו מלכתחילה, אינם קיימים עוד היום.

אני סבורה כי הצורך בהגנה על שלומו של המתלון וגם עמדת המתלון החושש מהשבת המבקש לסביבת מגוריהם, מקבלים כאן משקל מכריע ומובילים למסקנה כי אין מקום לאפשר למבקש לשוב לביתו ולהסתובב בקרבת ביתו, אשר נמצא בסמיכות רבה לבית המתלון ועדים נוספים בתיק.

לפיכך, את הבקשה להשיב את המבקש לבית הוריו - מצאתי לדחות.

עם זאת, אני מורה על הוספת אביו של המבקש, מר עלי עמאר, כמפקח נוסף ולצורך כך יחתום על ערבות צד ג' ע"ס 10,000 ₪. ב"כ המבקש יגיש למזכירות בית המשפט את מספר תעודת הזהות של המפקח הנוסף.

כמו כן, אני מתירה למבקש לצאת מדי יום לשעתיים התאווורות, בין השעות 16:00 ל- 18:00, בפיקוח אחד ממפקחיו. יובהר כי נאסר על המבקש להיכנס לתחומי העיר נצרת או ליפיע.

המזכירות תמציא החלטתי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"א, 30 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

